

TOMÁŠEK

4
DUBEN

Zpravodaj farního společenství při kostele
Zvěstování Panny Marie a sv. Tomáše

Motto:

Kristus, jenž byl na smrt dán
pro naše provinění,
slavně zase z mrtvých vstal,
nám k ospravedlnění:
Z toho my se radujme
a Boha oslavujme,
zpívejme aleluja, aleluja.

Ježíš Kristus, Boží Syn,
přišel na místo naše,
vykonal přeslavný čin,
vzal všechny hříchy na se,
shladil je svou obětí,
a tak odňal moc smrti,
již svůj osten ztratila,
Aleluja.

(†lymnus z ranních chval ve velikonočním období)

ÚVODNÍ SLOVO

Velikonoce. Svátky tak staré a tak nové. Vnímavá duše jimi projde vždy velmi obohacená, protože se v nich dotkne samé podstaty života.

Jistota vzkříšení dává smysl životu každého

člověka, orientaci pro hledání pravdy a lásky. Stává se základní myšlenkou apoštolského hlásání.

Proto nás až ohromí Kristova překvapivá velkorysost, se kterou svěřuje tak hlubokou a důležitou pravdu do neopatrných Petrových rukou. Ty jsou roztřesené hříchem a nevěrností, jsou jimi děravé.

Přesto Kristu stačí pouhé vyznání, nepodložené důkazy skutků, ale upřímností srdce: "Ano, Pane, ty víš, že Tě mám rád." Tato upřímná, naprostá oddanost Mistru je Petrovým jediným a největším bohatstvím.

A když k tomuto bohatství na konci života přidá i ty své děravé, probité ruce, stanou se jeho chloubou, jeho posledním vyznáním lásky proneseným na kříži na pahorku vatikánském.

Chceme vám tímto, bratři a sestry popřát, aby vás velikonoční prostředí povzbudilo natolik, abyste se nenechali svými slabostmi a hříchy srazit k zemi, ale naopak abyste jimi byli přivedeni ke Kristu v duchu příkladu apoštola Petra.

K tomu vám žehnají vaši kněží.

Páter Jiří Kaňa

LITURGIE - VELIKONOČNÍ DOBA

Ve slavení liturgického roku jsme vstoupili do velikonoční doby. Tato doba trvá 50 dní - Od neděle Zmrtvýchvstání do neděle Svatodušní. Církev ji slaví s radostí a jásotem jako jeden velký svátek, jednu velkou neděli, jeden velký Den Páně. Po celé velikonoční období se zvláště zpívá

chvalozpěv Aleluja - chvalte Pána. Neděle, které následují po Zmrtvýchvstání Páně jsou druhá až sedmá neděle velikonoční, prvních osm dní velikonoční doby, tedy od neděle Zmrtvýchvstání Páně do druhé neděle velikonoční tvoří velikonoční oktáv a slaví se jako slavnost Páně.

Padesátidenní slavení velikonoční doby má svůj původ již v prvních křesťanských dobách. Sedm velikonočních týdnů se chápalo jako jeden veliký "Den Páně" a v trvání 7 x 7 dní viděli církevní Otcové symbol pro nejvyšší možné dovršení slavení velikonočních událostí (číslo sedm značí v Písmu dokonalost, dovršení, úplnost viz. například Mt 18, 21-22). Proto se také neděle ve velikonočním období neoznačují "po" velikonočních, jako by už velikonoce skončily, ale trvání velikonoční doby je vyjádřeno postupným číslováním. Ve velikonočním období měla velký význam velikonoční oktáva, "křestní oktáva", kdy se nově pokřtění scházeli denně k bohoslužbě a přijímali eucharistii, odpoledne navštěvovali křestní kapli. Po dobu křestní oktávy nosili bílé křestní roucho, které odkládali na druhou velikonoční neděli. Odtud vznikl název "Bílá neděle". Dále je ve velikonočním období zdůrazněn 40-tý den, kdy slavíme Nanebevstoupení Páně, kdy se nám dostalo podílu na Kristově božství. Sesláním Ducha Svatého se velikonoční tajemství dovršuje. Ve velikonočním období by měl naši duši ovládat trojí pocit:

- **pokoj**: když se Kristus po svém zmrtvýchvstání zjevil apoštolům, pozdravil je slovy: "Pokoj vám". tento běžný pozdrav u Židů v této chvíli vyjadřoval účinky vykupitelské smrti Kristovy (my máme možnost rozjímat o Kristových slovech před obrazem nad hlavním oltářem.

- **radost**: z toho, že Kristus nás vykoupil svou krví, odčinil Adamovu vinu a vrátil nás do Boží rodiny.

- **vděčnost**: když myslíme na dobrodiní vykoupení které z nás dělá Boží děti.

Modlitba: Tvou smrt zvěstujeme, Tvé vzkříšení vyznáváme, na Tvůj příchod čekáme, Pane, Ježíši Kriste.

Jiří Palacký

SLOVO NEMOCNÝM

"Neboj se, jen věř" (Sk 8, 50)"

V životě každého člověka se nepravdělně střídají období radosti, spokojenosti a vyrovnanosti s obdobím bolesti, utrpení a vnitřního neklidu. Člověk ze své vůle neumí tyto životní situace ovlivňovat tak, aby byl vždycky spokojený. Musí se však v době, kdy je naplněn spokojeností a radostí, naučit žít takovým způsobem života, aby se uměl vyrovnat i s těžkostmi, když se v jeho životě vyskytnou. I v době radosti si musí být vědom toho, že všechno, co prožívá, je mu dáno nebeským Otcem a má se učit vděčnosti za každý dar, který dostal, protože ho nedostal za svoje zásluhy, ale byl mu dán dohodou Boží. Čím bude větší jeho vděčnost v této době, tím hojnější dary bude od Pána dostávat.

Když se člověk naučí být v úzkém kontaktu s Bohem v době, kdy se cítí dobře a kdy je spokojený, bude umět přijímat z ruky Boží i těžkosti, jestliže se vyskytnou, protože si bude vědom toho, že je stále dítětem Božím a že Bůh ho neopustí, ale dá mu v každé chvíli dost sil, aby byl schopen každou situaci prožít tak, aby mu neuškodila, ale aby ho víc přiváděla k Bohu. Když svou vůlí připojí svoje těžkosti k utrpení Kristovu, dá mu hodnotu, která se neztratí, ale se kterou se jednou na věčnosti shledá.

V životě člověka není situace, která by byla pro Boha neřešitelná. Když přišli služebníci za představeným synagogy se zprávou, že jeho dcera zemřela a že je tedy zbytečné, aby Krista ještě obtěžoval, řekl mu Kristus slova: "Neboj se, jen věř, a bude zachráněna", a když přišel do domu, kde už zemřelou připravovali k pohřbu, vrátil jí život. K tomu, aby uskutečnil tento zázračný čin, vyžadoval Kristus Pán od představeného hlubokou a živou víru.

Prosme často Krista Pána, aby nám dal dar pevné a živé víry, která bude ovlivňovat celý náš život, a která nám bude pevnou oporou ve všech životních situacích.

Páter Josef Šik

REPORTÁŽ Z BÍLÉ SOBOTY

22.00 scházíme se na parkovišti a je zažehnut velikonoční oheň, který i přes nepřízeň počasí vydatně hoří

22.10 svítí nový paškál od kterého si zapálí svoji svíčku nejen dnešní katechumeni, ale celé zástupy dalších v průběhu roku, aby nesli "světlo Kristovo"

22.20 zaznívá nádherný velikonoční chvalozpěv a mě dochází, že jsem blízko vzkříšení

22.30 začíná bohoslužba slova. 7 čtení z Písma vyjadřuje velké povzbuzení: "Nebojte se, Bůh vás miluje"

23.30 Kolem oltáře je bílo. 22 katechumenů je po 2-leté přípravě křtěno a biřmováno

01.30 P. Pavel Posád předává z pověření tři mazance. Jeden s dvěma svíčkami pro novokřtěnce "staré" dva roky, druhý s jednou svíčkou pro loňské katechumeny a třetí bez svíčky - už jistě víte pro koho

00.45 "Vesel se nebes Královno. Aleluja"

00.50 Noční bdění začíná oslavou s novokřtěnci v sakristii. Podává se káva, čaj, spousta dobrot a ruce. Od svatostánku zaznívá zpěv s kytarou.

01.45 Počet křesťanů se značně snižuje vlivem nočního rozjezdu. Ostatní zpívají před svatostánkem. Vigilii moderuje "Čtvrteční společenství" s Pavlem Koutníkem

04.00 P. Pavel Posád je požádán o kázání. Zdůrazňuje, že skutečnost Ježíšova zmrtvýchvstání je základem a smyslem naší víry. Ty, kteří tomu ještě nevěřili povzbuzuje tím, že doba velikonoční trvá 50 dní a navrhuje, abychom se zdravili velikonočně - "Aleluja". Na závěr odhaluje jedno z tajemství našeho kostela: malbu Ježíšova otevřeného hrobu na kameni hlavního oltáře (je zakryt jemnou záclonkou)

04.30 Milosrdní samaritáni pro nás připravili další šálek kávy. Uklízíme sakristii po oslavě. Brzy bude svítat.

05.00 Napadají mě myšlenky, jak moc se tímto bděním Bohu obětuji, a že by se mě Bůh měl přeci odvděčit v podobě jasného a radostného vědomí zmrtvýchvstání

05.30 Autor reportáže usíná v lavici kostela

06.00 ranní mše svatá. Opouštím svoje představy o tom jaké pocity ve mě má Bůh vzbuzovat a výsledkem je tichá radost ze vzkříšení při cestě domů. Ježíš žije, aleluja.

Vít Janků

Z DĚJIN NAŠEHO KOSTELA - III.

Jako další moravský kníže nastupuje markrabě Jošt a s velkým úsilím dokončuje stavbu kostela pro nedostatek finančních prostředků. dokonce musí být pozměněn návrh a místo halového prostoru, jaký můžeme vidět např. v kostele sv. Jakuba, byla stavba redukována na basiliku (boční lodě byly sníženy oproti hlavní lodi). O původním úmyslu stejně vysokých lodí svědčí ponechaný gotický oblouk na levé straně kostela.

Výstavba probíhala za účasti prlířovské huti (další paralela s katedrálou sv. Víta) a řídil ji pravděpodobně Jindřich Parlér. Ten měl totiž za úkol vybudovat na Špilberku panovnické sídlo a knížecí dvůr Lucemburků. Kostel byl dokončen roku 1397. Stavba trvala tedy s různými přestávkami skoro 50 let. Markrabě Jošt chtěl, aby se kostel stal duchovním centrem Moravy a nechal kostel vyzdobit na vysoké úrovni. Svědčí o tom i pieta v pravé lodi kostela, která je vytesaná z jediného kusu opuky. Někteří historikové se domnívají, že autorem je Petr Parlér, ale dokázat se to nedá. Nevadí, tak krásné dílo může být obestřeno tajemstvím.

Markrabě Jošt dal také ve Vídni ulít zvon, který má v průměru přesně 2 metry a patří k největším v republice. Jeho tíha nedovoluje, aby se zvonilo rozkmitáním, protože po každém zvonění bychom museli stavět novou věž kostela. Pohybuje se tedy jen srdcem zvonu.

Roku 1411 markrabě Jošt umírá a stejně jako jindřich je pohřben v chrámě.

Tím také končí jedno slavné období historie našeho kostela.

Pokračování příště

JAK SE ZACHOVAT K BEZDOMOVČŮM ?

Již se několikrát stalo, že tzv. "bezdomovci" vás žádali o peníze i v kostele, dokonce i při bohoslužbách. Jindy to byly rómské děti vedené starším děvčetem.

Se všemi z nich jsem několikrát hovořil a jasně jsem jim stanovil pravidla hry: VYBÍRAT JIM NEZAKAZUJI, ALE NEBUDOU TAK ČINIT V KOSTELE. PORUŠÍ-LI JE, BUDOU Z KOSTELA VYKÁZÁNI. Vědí tedy o nich a včetně rómských dětí s tímto návrhem souhlasili!

Nejde tedy z naší strany o pouhé bezradné "vyhazování". Jde o výchovný krok, který nám sami umožnili: V KOSTELE OD NÁS NIKDY NIC NEDOSTANOU, JEDINĚ VENKU. Chci vás proto moc poprosit, abychom v tomto přístupu byli ZAJEDNO.

Nevyzývám vás k "necitelnosti", ale k výchově těchto lidí. Výchova však není myslitelná bez kázně a řádu. Naše důslednost tedy nebude a nesmí být projevem odporu, ale projevem zodpovědnosti za tyto lidi.

Pokud některý z nich skutečně tento smluvený řád dodrží, je pak třeba si jej všimnout a popřípadě i ocenit.

Pro dokreslení tohoto záměru jeden skutečně pozitivní příklad:

Každé ráno se chodí ohřívát do kostela na akumuláčky jeden bezdomovec. Chová se již nějaký čas podle uvedené domluvy, vždy se přátelky pozdravíme. Proto jsem rozhodnut nechat "pro něho" tato kamna zapnutá, dokud budou chladné noci, jako ohodnocení jeho chování.

A jeden rozpracovaný případ: S mužem sedávajícím s odhaleným břichem ve vchodu do kostela (zdá se být jedním ze serióznějších) jsem také několikrát vážně hovořil. Má strach, že nebude-li své jizvy vystavovat, nebude mít na oběd. Dovolil jsem mu tedy tuto "činnost", ale bude oblečen jako řádný člověk a nemusí se bát, že jej lidé přehlédnou, protože už jej znají. Jinak bude nekompromisně sedět venku. Splní-li tuto dohodu, nezapomeňte si ho tedy v dobrém všimnout i vy.

Tolik zatím k problému. Pokusme se tedy být ve výchově těchto "našich" bezdomovců přede

vším trpěliví a důslední. Podporujme tento záměr i stálou modlitbou.

Páter Jiří Kaňa

NÁŠ ROZHOVOR S P. PAVLEM KOUTNÍKEM

1. Co ovlivnilo vaše rozhodnutí stát se knězem.?

Nedá se říci co, spíš **KDO**. Bůh a několik vzácných lidí, které mi On poslal do cesty a kteří mi svým životem ukázali krásu Božího království (viz. Mt 13, 44-46)

2. Jaké to je být kaplanem v tak velké farnosti?

Myslím, že víc než na velikosti záleží na duchu, který ve farnost vládne. Beru to jako velký dar od Pána, že můžu být kaplanem u sv. Tomáše, a jako výbornou školu do svého kněžského života.

3. Co můžete poradit do dnů, kdy se nám nic nedaří a Bůh je jakoby daleko?

VÍRU! Bůh nešetřil vlastního Syna, ale vydal ho za nás za všechny. Copak můžeme pochybovat o jeho lásce? Ale já si to musím pořád připomínat jako vy.

4. Jednou budete zřejmě poslán sloužit jako farář. Které místo by se vám nejvíce líbilo?

To, které mi Pán připraví. A jeho představy a plány jsou většinou jiné než naše. Když jsem se předloni dozvěděl, že mám nastoupit u sv. Tomáše, měl jsem z toho hrůzu. A teď mu můžu jenom děkovat za všechno, co jsem tady prožil a co mě tady naučil.

Za redakci se ptal Vít Janků

KOMUNITA EMMANUEL - - OSLAVENÝ KŘÍŽ

Utrpení a bolest jsou stálými průvodci na životní cestě každého člověka. Lidé Starého zákona si s nimi nevěděli rady. Čím více na člověka doléhaly, tím více sílilo jejich přesvědčení, že ztrácejí Boží přízeň.

Teprve Ježíš dává utrpení a bolesti smysl. Na svém vlastním těle zakusil, co je bolest ano i smrt: "Co my jsme měli trpět, on snášel." Od těch časů vědí jeho věrní, že bolest a utrpení vůbec, mohou být "povoláními" i posláním.

Kde hledat klíč k tomu, abychom se Ježíšovi podobali? Zakladatel naší komunity Pierre Goursat jej našel v adoraci. Vždyť u pramene Ježíšova Srdce je možné si vyprosit soucitné srdce, které je schopné souznít s trpícími a inspirovat se k tomu, aby vyzval všechny dlouhodobě nemocné členy komunity, aby své utrpení "investovali" do apoštolátu komunity, a vyprošovali tak milost účinné služby těm zdravých, zvláště při evangelizaci.

Uvnitř komunity tak vzniklo společenství "Oslavený kříž". Zasažení touhou se stále více podobat Ježíšovi obětovanému, berou jeho členové na sebe svůj každodenní a přece vždy nový kříž, o němž jsou přesvědčeni, že Bůh má dosti moci, aby jej oslavil. Život bratří a sester "vyřazených" nemocí, invaliditou, nemohoucností stáří, dostal nový impuls, nový smysl: Na jejich slabosti se může zjevit moc a sláva Ježíšova kříže.

L.K.

FARNÍ AKTUALITY A INFORMACE

1. Upřímné poděkování chceme vyslovit vám všem, kteří při sbírkách, osobně či poštou přispíváte na opravu našeho kostela. Za každý váš dar, o kterém ví jen Bůh sám, ať je vám také On splátcem.

Prosíme nadále zejména o modlitby, aby toto dílo zdárně začaté, také bez újmy na zdraví či životech proběhlo a mělo nejen praktický, ale i duchovní význam pro naše společenství.

2. V sobotu 30. dubna se uskuteční v olomouckém kněžském semináři den otevřených dveří pro ministranty. Prostředí tohoto domu dýchlo i na některé z našich ministrantů. Doufejme, že se s námi příště o své postřehy podělí.

3. Na první květnovou neděli 1. 5. vás zveme na 18.00 hodinu, kdy přednese v našem kostele pásmo Václava Renče "Popelka Nazaretská" herec Miroslav Částek s hudbou komponovanou profesorem Zdeňkem Pololáníkem. Tak bude zaháje cyklus letošních májových pobožností.

4. Další májové pobožnosti v květnu budou pokračovat od pondělí 2. 5. a budou začínat vždy půl hodiny před večerní mší svatou.

5. Druhá neděle v květnu (letos 8. 5.) je slavena jako den matek.

6. Ve dnech 14. - 15. 5. proběhne v kostele sv. Augustýna v Masarykově čtvrti přehlídka dětských chrámových sborů.

7. Slavnosti seslání Ducha Svatého, která připadá na neděli 22. 5. bude předcházet novena, kterou se budeme připravovat nejen na tuto slavnost, ale i na další den: V pondělí 23. 5. při mši svaté v 17.30 hodin bude v našem kostele udělovat Otec biskup Msgre. Vojtěch Cikrdle svátost biřmování.

8. V neděli na slavnost Ducha Svatého také zveme na odpolední výlet rodiče s dětmi. Sraz bude ve 14.00 hodin na konečné autobusu u líšeňského hřbitova. Trasa je sjízdná i pro sportovní kočárky.

9. Neděli 29. 5. oslavíme jako "den rodin". Vzhledem k tomu, že katedrála je ještě v rekonstrukci, plánuje se, že by slavnostní bohoslužbu sloužil Otec biskup Msgre. Vojtěch Cikrdle v našem kostele v 9.00 hodin. S dalším programem dne budete seznámeni prostřednictvím vývěsky.

Páter Jiří Kaňa

NAŠIM NEJMENŠÍM ... ... O LÍNÉM PEJSKOVÍ

Tak co, děti, jestlipak už znáte nějakou pohádku o pejskovi a kočičce? Určitě ano. Ale tuhle ještě možná neznáte, a tak dobře poslouchejte.

Byla jednou jedna čiperná kočička, pěkně mourovatá s červenou mašličkou kolem krku. A měla kamaráda: strakatého hnědého pejska. Žili spolu na kraji lesa na paloučku vystlaném měkkounkým mechem.

V létě jim bylo hej. Sluníčko pěkně svítilo a hrálo jim kožíšky, mráčky se na ně usmívaly a větříček jim šimral za oušky. Ale blížil se podzim.

"Pejsku", povídá kočička, "měli bychom si postavit domeček, abychom měli kde bydlet v zimě".

"Mě se nechce! Ted' se vyhřívám na sluníčku," řekl pejsk a otočil se na druhý bok. "Postav si ho sama, já žádný domeček nepotřebuji."

To byl ale lenoch, vidíte? Kočička jen smutně zakroutila hlavou, vzdychla si a pustila se do díla.

Hu, to byla dřina! Kočička byla malá, a tak jí to dalo velikou práci. Někdy poprosila pejska, jestli by jí nepomohl, ale tomu se nikdy nechtělo.

A už se zvedal vítr, ne ten kamarád, co šimrá kožíšky, ale studený severák - a ten přihnál těžké černé mraky. Kočička ještě honem pověsila záclonky a spokojeně se rozhlédla: "To máme ale krásný domeček!"

V tom se spustil strašlivý lijavec. Obrovské kapky padaly v proudech z nebe, a pořád, a pořád, jakoby nikdy nemělo přestat pršet.

Copak kočička, ta byla v teploučku v krásném novém domečku, ale horší to bylo s pejskem. Utíkal se schovat pod nejhustší smrčky, ale ten hrozný déšť se dostal i skrz jejich větve a pejsk byl za chvíli celý promáčený.

"Jéje, to to studí," nařikal pejsk. "Kdybych tak mohl být v suchu a v teple jako kočička! Že já jsem jenom byl takový lenoch a trochu jsem jí nepomohl! Nosila sama takové těžké klády, tlapičky si do krve odřela a já jsem si jen ležel," styděl se za sebe pejsk.

Ale najednou, co to slyší: "Pejsku, pejsku, pojd' se schovat," ozývá se volání. To pejsk pelášil.

"Kočičko, ty mě sem opravdu pustíš? A nezlobíš se?" ptal se trochu nesměle a pak dodal "hepčí", protože už na něj lezla rýma.

"To víš, že te pustím, vždyť jsem to stavěla pro nás pro oba," usmála se kočička. "A ted' už pojd', ať se nenachladíš!" Ta byla hodná, že?

Za chvíli už seděl pejsk uvnitř zabalený v teplé dece a srkal horký čaj. "Kočičko, tohle je nejkrásnější domeček a ty jsi ta nejhodnější kočička na světě. A na dřevo a pro vodu ke studánce budu chodit jenom já," sliboval pejsk. A opravdu, z líného pejska se stal pracovitý, moc šikovný pejsk.

A vy, děti, až se vám bude chtít lenožit a vůbec se vám nebude chtít do práce, vzpomeňte si na tohoto pejska. Zatněte zoubky a puste se vesele do díla. Jako ten polepšený pejsk.

VÝLET MINISTRANTŮ

V sobotu 12. 3. 1994 se uskutečnil výlet nás ministrantů s panem farářem. Sešli jsme se na ranní mši svaté v 7.30 hodin, po které jsme autobusem č. 41 odjeli Ivanovic.

Jelikož pan farář měl dorazit do Ivanovic až po deváté, rozhodli jsme se, že na něho počká pouze Marabu a my ostatní se pomalu vydáme po modré značce směrem na Bystrc. Jakmile jsme vstoupili do lesa, začali jsme hrát první hru. Pravidla byla velice jednoduchá. Jeden ze starších kluků, Gert, šel vpředu a ostatní se za ním plížili. Gert se čas od času otočil a koho uviděl, toho si zapsal. Vpřed jsme příliš rychle nepostupovali. Když se člověk prodírá houštinami, zakopává o pařezy, nabodává se na větvičky, a k tomu všemu musí dávat pozor, aby ho nebylo moc vidět, cesta ubíhá opravdu velmi pomalu. A tak nás Marabu s panem farářem brzy dostihli.

Když jsme se konečně vyšplhali na Velkou Babu, rozdělili jsme se na dvojice a zahráli dvě krátké hry. Pak přišla na řadu hra delší, kterou pro nás připravil pan farář. Po ní už byl čas opět

se vydat na cestu. Cesta byla zpestřena hledáním bombónů, nacházejících se v blízkosti malých papírků, které byly rozmístněny podél naší trasy.

Okolo poledne jsme dorazili na pěkné místo, jakoby stvořené pro různé hry. Protože byl čas na oběd, rozhodli jsme se zde zůstat a doplnit chybějící kalorie. Po krátkém vytrávení nastal čas pro dlouho očekávanou hru s papírovými koulemi. Rozdělili jsme se na dvě poloviny, jedna polovina byli obránci (měli za úkol bránit nedalekou skalu) a druhou polovinu tvořili útočníci. Každý měl jednu kouli a jeden život, s výjimkou těch nejmenších - ti dostali dvě koule a dva životy. Po hře, která skončila vítězstvím obrany, se role obrátily. V odvetě pro změnu zvítězili útočníci.

Po hře na bizona jsme se opět vydali na cestu, během níž proběhlo dalších několik her. A tak jsme se ani nenadáli a byli jsme v Bystřici, cíli naší trasy, kdy jsme náš sobotní výlet oficiálně (modlitbou a rozděláním upomínkových diplomů) ukončili.

Bandifén

SOUTĚŽ VÝSLEDKY 1. KOLA

Zajímá vás jak dopadla minulá soutěž?

Správná odpověď zní:

V našem kostele je vyobrazen zmrtnýchvstalý Ježíš na hlavním oltáři spolu se sv. Tomášem, kterého gestem vybízí, aby vložil ruku do jeho ran a pak uvěřil, že před ním stojí ukřižovaný Pán. V písmu najdeme tento příběh v Janově evangeliu, ve 20 kapitole.

V krabici jsme našli 4 správné odpovědi. V ministranském zákulisí se proslýchá, že soutěžit mohl jen jeden, tajnou radou vybraný, aby měl větší šanci vyhrát.

Výherci - Lukáš Konzal, Filip Konzal, Zuzana Kubelková a Stanislav Malý (nečitelný podpis - zřejmě Bendifén) - si mohou během této neděle a dalších dnů vyzvednout odměnu v Sakristii.

A teď vzhůru do dalšího kola:

2. Otázka zní: **KDE JE V KOSTELE ZNÁZORNĚN DUCH SVATÝ A JAKÁ UDÁLOST SE K TOMU VÁŽE. UVEĎTE I MÍSTO V PÍSMU, KDE SE O TOM PÍSE.**

Odpovědi vhazujte do krabice v kapli s nápisem "Tomášek", do 15. května. Těšíme se.

Vaše redakce

AKTUALITY - - DOŠLO PO UZÁVĚRCE

1. Od 13. května začíná v našem kostele Novéna k slavnosti Seslání Ducha Svatého. Budeme 9 večerů společně otvírat svoje srdce Duchu Svatému v modlitbě a adoraci. Moderuje komunita Emmanuel. Začátek vždy v 19.30 hodin.

2. 27. března se uskutečnil za krásného počasí farní výlet do Mariánského údolí. Výpravu vedl známý horský vůdce Otec Jiří Kaňa. Užili jsme si spoustu legrace a čekáme na další pokračování.

3. Příští "Tomášek" vyjde 22. 5. 1994 na slavnost Seslání Sucha Svatého. Rádi uvítáme ve čtvrtek 5. 5. po mši vaše příspěvky ze života farnosti nebo vaše zkušenosti s Bohem.

TOMÁŠEK, Zpravodaj farního společenství u sv. Tomáše. Vychází 1x měsíčně. Redakce: Vít Janků, Jiří Palacký, Zdeněk Buršík. Kontakt: každý čtvrtek po mši sv. v Sakristii. Nevyžádané rukopisy nevracíme.

Neprodejné. Vychází pro vnitřní potřebu farního společenství

Řím. - katolický farní úřad u sv. Tomáše Brno, Lidická 6.

**NA TOMTO
MÍSTĚ
BY MOHL BÝT
VÁŠ
PŘÍSPĚVEK**